

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πάσχα αίτησις δεκτή ώπό ίδιως
τέθεν συμφωνίαν.

Αίτησεις ἀπευθυντέαι :
Ἐρημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστόλιον.

Συντάξης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐτος . . . Δραχ. 10.
Ἄλλοδαπής Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ—ΕΡΓΑΣΙΑ

‘Η πολιτική μέθη ήρχισεν. ‘Η κομματική κραιπάλη προετοιμάζεται με ένα σωρὸν ἀπὸ ξεχυλισμένα ποτήρια ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ χυθῆ αὔριον οὐχὶ νέκταρ θεῖον ἢ γλυκύτατος Ἑλληνικὸς οἶνος, θὰ χυθῆ ὡ! θὰ χυθῆ αἷμα καὶ δάκρυα καὶ ἔχθραι καὶ θύρεις καὶ πείσματα.

Αὔριον ὁ Ἑλληνικὸς Λαός θὰ προσέλθῃ νὰ περιβάλλῃ γελῶν καὶ μεθυσμένος τοὺς ἔχθρους του καὶ τοὺς προδότας τῆς πατρίδος του μὲ νέαν ἐμπιστοσύνην, μὲ νέας τιμᾶς, μὲ νέαν δικαιοδοσίαν.

“Ω! ταλαιπωρος Ἑλληνικὴ Φυλή! κατήντητες ἡ μωρὰ παιδίσκη εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὁποίας οἱ σκληροὶ πολιτικοὶ Σου θέτουν ὀλίγα ζακχαρωτά ἵνα γελῶσαν καὶ ἀμνηστίκαν. Σὲ ἀτιμάστωτι καὶ Σὲ περιπαῖξωτιν.

Δυστυχισμένε Λαὲ

Εὑρίσκεται ὑπνωτισμένος πρὸ τετσαράκοντα ἑτῶν καὶ οὕτε αἱ πληγαὶ, οὕτε ἡ πεῖνα, οὕτε αἱ περιφρονήσεις καὶ οἱ χλευασμοὶ καὶ τὰ σάλια τῆς Οίκουμένης ἡδυνήθησαν νὰ Σὲ ἔξυπνήσωσθι.

‘Αξιολύπητε κατάδικε τοῦ Κόσμου καὶ τῶν περιστάσεων! Ποῖος λοιπὸν σοφὸς Φακίρος τῶν Ἰνδῶν θὰ δυνηθῇ ν’ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ ὄγκον καὶ μαραμένον πρόσωπόν Σου τὸν θανατηφόρον ὑπνωτισμὸν, τὴν καταθλίσουσαν τὴν ψυχήν Σου νάρκηγ;

Ἐύπνησε Λαὲ, ἔύπνησε ν’ ἀκούσῃς πῶς θρυχῶνται οἱ λέοντες Λαοὶ τῆς Εύρωπης, ἔυπνησε δυστυχῆ νὰ ἰδῆς τὰς ἀλύστεις τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ Βασιλέων, τῶν Ἐκμεταλλευτῶν καὶ Κεφαλαιοχρατῶν θραυσμένας ως ύδηλους ἐν χειμερινῇ ἐπιχρῆ! Εύπνησε ἐγκαταλειεμένον χαμίνον τῆς Εύρωπης, νὰ ἴδῃς τοὺς “Ἀγγλους τοὺς Γάλλους τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας μαχομένους καὶ νικῶντας καὶ ἐξ ἐρόδου κυριεύοντας τὰ ισχυρά τείχη τῶν φρουρίων τῆς Δουλείας καὶ Τυραννίας ἐντὸς τῶν ὅπιστων ἐπὶ τοσούς αἰώνας οἱ αἰμοχαρεῖς Δεσπόται τῆς Αιγαίης καὶ τῷ χρυσοῦ ἔπινον τὸ αἷμα τῶν Λαῶν καὶ

ἔτρωγον ωμὰς τὰς σάρκας τῶν ἔργατῶν.

Ἐύπνα Λαέ! Εύπνα λοιπὸν καὶ ἴδε κατωτέρω πῶς ἐργάζονται οἱ ἐλεύθεροι Λαοὶ καθ’ ἀς ἡμέρας διδωτὶ τὴν ἔξουσίαν τοῦ μέλλοντός των, τῆς ιστορίας των, τῆς ζωῆς τῶν τέκνων των, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους των· ἴδε ἴδε καὶ αὔριον προσερχόμενος νὰ πράξῃς τὸ πρῶτον Σου τῶν δικαιωμάτων μηδ προσέλθης παραπάνω καὶ ναρκωμένος! Σκέψθητι ταλαιπωρε, σκέψθητι ὅτι αὐριον ἡ χείρ Σου κινουμένη μὲν μηχανικῶς καὶ διέυθυνομένη ως χθὲς ὑπὸ τῶν φαύλων καὶ τῶν χρηματιστῶν θὰ ὀπλίσῃ τὴν χείραν τῶν μελλόντων ἀντιπροσώπων καὶ διοικητῶν Σου μὲ μάχαιραν τὴν ὁποίαν θὰ ἐμπήξωσι αὐριον ἐντὸς τῆς καρδίας Σου ως τὴν ἐνέπηξαν χθὲς ἐντὸς τῆς κοιλίας Σου.

Λαὲ

Ἐὰν τούναντίον ἡ χείρ Σου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς αὔριον κινηθῇ ὑπὸ τῆς καρδίας Σου καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δικαιωμάτων Σου, ὡς τότε ἔστι βέβαιος ὅτι θὰ ὀπλίσῃς τὴν ψυχὴν τῶν ἀντιπροσώπων Σου μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐταπάρνησιν μὲ τὴν ἀρμόζουσαν συνείδησιν διὰ τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῆς νὰ σταματήσῃς τὴν ἔξαχρεισίων τῆς Φυλῆς Σου καὶ τὰ αἰμοχαρῆ καὶ δεσποτικὰ ἔντικα ξένων καὶ ἡμεδαπῶν ἔχθρῶν.

Λαὲ

Πρᾶξον οὕτω, ἀλλως τε θὰ εἴσαι ὁ ἐπικατάρρατος υἱὸς τῆς ἀμαρτίας, θὰ ἥσαι ὁ Κάιν τῶν Ἔθνῶν καὶ τῶν Λαῶν ὅστις ἀδύνατον! οὐδαμοῦ τῆς Γῆς θὰ εῦρῃς ἥσυχον καὶ ἀσυλον ποτέ! ποτέ!

Σύνελθε, ἀπομακρύνθητι ἀπὸ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, μηδ ὁ ποὺς Σου πλέον πατήσῃ ἐπὶ τῶν ἴχνῶν τῶν παρελθόντων βημάτων, ἀς χρησιμεύσωσιν εἰς Σὲ ως παράδειγμα οἱ Λαοὶ τῆς Εύρωπης, εἰνε ὁ εικοστὸς αἰών, ὁ αἰών τῆς κατ’ ἔξοχὴν ἀνθρωπίνου προόδου, εἰνε ὁ αἰών τῶν θαυμάτων τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας τῆς ἀνθρωπίνου τόλμης· μηδ ἀποθαρρυνθεὶς μηδ δειλιάσῃς! τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΙΟΝ ΛΙΘΟΥΡΓΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ. 5. φ. 4. 0014. YL0045

δέλεαρ τῶν Κεφαλαιοκρατῶν καὶ τὸ δηλητήριον τῶν Κορματαρχῶν ἃς χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς τυλώδεις χειράς Σου ὡς νευρόσπαστα κινοῦντα εἰς Σὲ τὸν γέλωτα καὶ τὴν περιφρόνησιν.

Λασ

Αναπόληστον τὸ αἰσθημα ὑπὸ τοῦ ὅποίου ἐμπνευσθέντες ποτὲ οἱ πρόγονοι Σου ἀνεστήλωσαν μίαν σημαῖαν ἀνδρείας καὶ συνέγραψαν μίαν ἴστορίαν ἀρετῆς.

Ἐμπνεύσθητι, ἐμπνεύσθητι ἀπόγονες τῶν ἀνδρείων καὶ ἐναρέτων ἀπὸ τὸ αἰσθημα καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀρηγόριων ἐργατικῶν τάξεων τῆς Οἰκουμένης—Ἐντροπή Σὺ ὁ ἀπόγονος τῶν μεγάλων νὰ ὑπερβῇς κατὰ παρασάγκας τοὺς Λαοὺς τῆς χθές!

Εἴθε ἡ αὔριον νὰ Σὲ εὑρῃ ἀκμαῖον καὶ ἀποφασισμένον νὰ σύρῃς τὸ πύρινον ἄρμα ἐπὶ τοῦ ὅποίου καθημένη ἡ ὥραία Μητέρα μας ἡ εὐγενῆς Ἑλλάς μας θὰ δυνηθῇ ἡμέραν τινὰ νὰ ὑψώσῃ μίαν ἔρυνθραν σημαῖαν ἢν θὰ ἀκολουθήσῃ σύστωμος ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ἡτις, ισχυρὰ ἡθικῶς καὶ κοινωνικῶς οὖσα, τότε, θὰ δυνηθῇ νὰ συμβάλλῃ καὶ αὕτη ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ πατσόντων, ὑπὲρ τοῦ προσεγγίζοντος μεγάλου ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἐργατικῶν Τάξεων καὶ θὰ ἀκουσθῇ, ἔνοῦσα τὴν φωνήν της ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκείνῃ Ἐπαναστάσει, νὰ προφέρῃ τὰς μεγάλας ἔννοιας

«Ζήτω τὸ τέλος τῶν Τυράννων—Ἄς κρημνισθῇ ὁ χρονὸς καὶ ὁ ψρόνος, ἃς ζήσῃ τὸ ΔΙΚΑΙΩΜΑ — Η ΕΡΓΑΣΙΑ. »

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ.

Μὲ δῆλας τὰς ἐπιδείξεις καὶ μὲ δῆλην τὴν παρατεταμένην συνοφρύωσίν του ὁ Κάιζερ τῆς Γερμανίας δί' ὁν, μέριμναν Πατριωτικοῦ Μεγαλείου καὶ μελλουσῶν νικῶν, ζητεῖ νὰ ἀποδειξῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους του, καὶ μὲ δῆλον τὸ θάρρος δὶ' οὐ ζητεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν φροντίδα του ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς ἐπιφρόνης εἰς τὸ Μαρόκον καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Γῆς, ὁ θρόνος του ἐντούτοις καὶ τὰ Δεσποτικά του προνόμια χάνωσιν ὡς ἡμέραι ἔδαφος.—Ο Λαός μᾶλλον μετά πικρίας παρὰ μετ' εὐγνωμοσύνης παρατηρεῖ τὴν ἐγωστικήν καὶ φιλοτάραχον πολιτικὴν τοῦ Δεσπότου Του.—Ο Λαός ἀποφεύγων τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀνθρωπικοτονίας ἀποστρέφει τὰ βλέμματά του ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Τυραννίας καὶ σρέφει ταῦτα μετ' εὐλαβείας εἰς τοὺς Ἀρχηγούς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Κοινωνικῆς ἀρμονίας· ὁ Βέβελ! ίδου ὁ ἀγαπητὸς ἀνὴρ τοῦ Βερολίνου, ίδου ὁ φράττων τὰς αἰμορχαρεῖς δρέξεις τῆς Τυραννίδος, ίδου ὁ γλυκὺς καὶ τολμηρὸς φήτωρ τῶν δικαιωμάτων τῶν Λαῶν—Καθ' ἡν ἐποχὴν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βίας ζητεῖ νὰ ἀποδεκατίσῃ τὸν Γερμανικὸν Λαὸν προσβάλλων τὰς ἀρπακτικὰς δρέξεις του ἐναντίον τῆς γνώμης δλοκλήρου τῆς Εὐώπης, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Γερμανῶν Σοσιαλιστῶν τούναντίον ζητεῖ γὰρ ἀγνώστη τὸν Γερμανικὸν Λαόν εἰ-

σάγων τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐν ταῖς Βουλαῖς τῶν ἡνωμένων Γερμανικῶν Κρατῶν—Ματαίως εἰς τοῦτο ἀνθίσταται καὶ μυκᾶται ὁ εἰρηνομάχος Καΐζερ—Τὸ Ράγχοσταγ δονεῖται ἀπὸ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνωτέρω προτάσεως.—Ματαίως εἰς ἑθνικόρρονες καὶ συντηρητικοὶ διεσχιρίζονται ὅτι αἱ ἀνησυχίαι αἱτίνες ἐλασσον χώραν εἰς τινὰ διαμερίσματα τοῦ Ἀμερικανοῦ, διείλονται εἰς τοὺς Σοσιαλιστὰς; ὁ Λαοφιλῆς Βέβελ ἐντόκως διαμαρτύρεται ἐναντίον τῶν συκοφαντιῶν τούτων ἐπιλέγων «ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων, ἐάν ἡ πλειονόψηρία ἀρνεῖται νὰ εισαγάγῃ τοιαύτας, εἶναι αὕτη ἐπαναστατική καὶ ὅχι τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα!»

Οι Σοσιαλισταὶ ἐν Γερμανίᾳ γινοῦν καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν ὑπερηφανος θὰ στήνῃ ἐπὶ τῶν ερειπίων τῆς αὐτοκρατορίας ὁ Γερμανικὸς Λαός.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ.

Διτθεώρητον ὑπῆρξε τὸ ἀλμα ὅπερ ὁ ἀγγλικὸς Λαός ἔκαψε κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς εἰς τόσους ὕψος ἀνήλιθε διὰ τῆς ἐκλογῆς ἔξηκοντα Βουλευτῶν Σοσιαλιστῶν ὥστε οὐ μόνον ὁ Οὐμβέρτος καὶ ἡ κλῖκα τῶν προνομιούχων καὶ συντηρητικῶν νὰ συγχύσῃ ἐξ ὀλοκλήρου φρένας καὶ θυμὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ φιλελεύθεροι νὰ φοβῶνται τόσου τὰς προσόδους τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ὥστε ν' ἀναγγέλωσιν ἐπισήμως, δι' αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Μπάνερμαν ἐν συμποσίῳ προσφερθέντι αὐτῷ ἐν τῇ Ἐθνικῇ λέσχῃ τῶν φιλελεύθερων, διτε «τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα δύναται νὰ φέρῃ ἀνωμαλίας συνεπεία διεταμένων ἐκτιμήσεων μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ κόμματος τῶν φιλελεύθερων» καὶ ὅτι «οὐχ' ἡστον ἡ παροῦσα Βουλὴ εἶναι διατεθειμένη νὰ ἔξυπηρετήσῃ κάλλιον τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατικῶν τάξεων», καταλήγει δὲ ὁ Μπάνερμαν μὲ τὰς λέξεις «εὐγαρίστως βλέπω ὅτι ἡ Νέα Βουλὴ εἶναι ἐνταῦθῃ ἡ μᾶλλον προσδευτικὴ καὶ ἡ μᾶλλον εὐηνος εἰς τὰς προσδευτικάς ιδέας τῶν νεωτέρων χρόνων».

Τὰ ἀνωτέρω δεικνύουσιν πόστον αἱ Σοσιαλιστικαὶ ιδέαι προσχώρησαν καὶ πόστον ἔξυψωθη διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ὁ Ἀγγλικὸς Λαός. (Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τί κάμνει;)

ΔΙΑΔΟΓΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Σ. Λοιπὸν ἔνα σωρὸ ἀποπείρας αὐτοκτονῶν καὶ αὐτοκτονίας είχομεν τὰς ἡμέρας αὐτάς: Ο Κόντε . . . Ρώμας, ὁ Στρατηγὸς Στάϊκος, ὁ δυστυχῆς Κανάκης, οἱ δύο τελευταῖοι μάλιστα εὐρίσκονται ἡδη εἰς τὸν πέμπτον κῦκλον τῆς κολάσεως εἰς τὸ τέταρτον διαμέρισμα όπου δὲ λέγει ὁ διαφοροποιητὴς Δάσκαλος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν τόπον τὴν ἀνότον τον κεραλήν τον (α.γ.η.) εἶναι η τιμωρία τὴν θεές ὡς λέγουν ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σιν έπειδη έχειμέθεαν !) καταδικάζει τοὺς αὐτοκτονοῦντας.

II. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθειαν διὰ τοὺς δύο πρώτους δὲν συνεινήθην καὶ τόσον, διὰ τὸν τελευταῖον διέτρεξε τὴν σάρκα μου κάποιο φίγος κάποιος πάνος.

Σ. Μὰ γιατὶ διὰ τοὺς δύο ἐπισήμους ἀνδρας, διατὶ διὰ τὸν πρώτην πολιτευτὴν καὶ Τύπουργὸν καὶ πλούσιον Κόντε Ρώμα δὲν ἐλυπήθης ; Διατὶ διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ Στρατῆρον Σταύρου δὲν ἔργησες καὶ διατὶ τούναντίον διὰ ἕνα πτωχὸν διὰ τοὺς δύο στενοκέφαλον ἀστείου ἐλυπήθης καὶ ἐπόνεσες ;

II. Ἀκριβῶς διότι ὁ τελευταῖος ἦτο πτωχὸς καὶ ἀμαρτίας διὰ τοῦτο ἐπόνεσε διάτι φυσικὸν ἦτο ἀργὸν ἐνὸς ἡ στενογόρων καὶ ἔξι ἀλλους ἡ ἀμάθειαν νὰ τοῦ ἔξαρθρώσουν τὴν δάνουαν καὶ νὰ τὸν φέρουν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, ἦτο θεοῦ μαρτυρίαν καὶ τὸν ἔκλιψην, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀλλους ἐσκέφθηκε διὰ ἡσαν μορφωμένου, εὐκατάστατοι, κατεῖχον τιμᾶς καὶ ὑψηλᾶς κοινωνίας θέσεις ἐπομένως διὰ γ' αὐτοκτονήσουν θὲν εἰπῆ διὰ τὰ ἀμαρτήματά τους ἡσαν τόσον μεγάλα ὅτε ἡ τοὺς ἔφερον εἰς σωματικὴν παραλυσίν καὶ διανοητικὴν ἐκτροχίασιν ἡ ἐσκέφθησαν διὰ, για νὰ ἔχειν θεοῦ ἐνώπιον τῆς ιδίας των συνειδήσεως καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ "Εθνους" μόνον μέτον ἀπέμεινε εἰς αὐτοὺς ἡ αὐτοκτονία.

Σ. Μὰ πῶς συμπεριέλανες διὰ οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἡμέρητοιν ἐνώπιον τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμώησαν ἐχυτούς ;

II. Ιδοὺ πῶς σκέπτομαι : καὶ ὁ Ρώμας καὶ ὁ Σταύρος ὑπῆρξεν Νομοθέται, Κυβερνῆται, δραγματικοί τοῦ "Ἄνθρωπου" καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ δυστυχῶς ἡκολούθησαν τὸν κανόνα διὰ τὴν ἡκολούθησαν ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ Διοικηταὶ τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ καὶ οὕτοι σολλογιζόμενοι πάντες κακῶς ἐρρίφθησαν μέσα εἰς τὸ ιδιωτικὸν συμφέρον, μέσα εἰς τὴν κομματικὴν κατάχρησιν, μέσα εἰς τὴν ρουσφετολογικὴν ἀδικίαν, μέσα εἰς τὴν ἀγορεύητητα τῆς Αὐλῆς, μέσα εἰς τὴν ἐμισμένην ἀσυνηδεισίαν τῆς Βουλῆς ! Ο διοικητῶν ἐπέρασε ἐν διατυεδάστει, ἐν ἀδιαρροϊα ἐθνικῆ, ἐν τῇ περιφρονήσει καὶ Ἐλλήνων καὶ Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως φυσικὸν ἦτο, ἀρροῦ ἐναπέμειναν ἕγκη συνειδήσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ, νὰ αὐτοκτονήσωτεν ὅπως ἀποδείξωσι διὰ μετεννόησαν καὶ ἵνα προστούτεις δεῖξωτει καὶ εἰς τοὺς ἀλλους τὴν ἔδων ἥγεπει ν' ἀκολουθήσωτεν.

Σ. Ἐν ἀλλαις λέξει εἶναι σὲν νὰ λέγεις διὰ ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ "Αρχοντες καὶ Διοικηταὶ, τιτλοφόροι καὶ μὴ, στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀνεξαρτήτως καταγγῆς καὶ ἔδρας, ἐτι λέγω, ὅλοι πρέπει νὰ τινάξουν τὰ μναλά τους στὸν ἀέρα.

II. Βεβιώστατα ! ἔτι πρέπει νὰ κάμουν ἐχνούν τούλαχιστον διῆσην συνειδήσεων εἴχεν διανοίας ! Ἐκεῖνος ἐπρόδωσε μόνον τὸν διδάσκαλόν του καὶ διὰ τοῦ ἀμαρτῆς καὶ ἀποδείσματος καὶ πάμπτωχος καὶ ἐπομένως νὰ τοῦ πῶ δὲν ἔπιπτε καὶ τόσο, ἐνῷ οἱ Πολιτικοὶ καὶ ὑποστράται καὶ οἱ "Αρχι-Αρχι-Αρχοντες τῆς Ἑλλάδος" ἐπερδώκαν καὶ Δασκάλους καὶ Χριστὸν καὶ "Ἐθνος" καὶ Πατρίδα καὶ Λαό καὶ Ἰστορία καὶ Προγόνους καὶ πόνημα καὶ τέφρα καὶ τάφους καὶ Θεοὺς καὶ Διαδόσους καὶ διὰ εἶναι εἰτίς καὶ ἔκτος καὶ ἐντὸς

τῶν ὑδάτων καὶ ἐντὸς τοῦ ἀέρος καὶ ἐντὸς τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς.

Σ. Νὰ Σου πῶ τὴν ἀλήθειαν καθὼς τὰ λέξιαν τοῖς οὐτούς διαιρεῖ μενικάντας μάλιστας τίποτε οὔτε ὄλικον οὔτε ἀλλον (διὰ ὑπάρχη) οὔτε ἀθικὸν οὔτε ἴδεωδες ἀφῆκεν ἀξέρειαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούραστος εἰς τὸν πόνον τοῦ οὐρανοῦ μαζί σου δὲ μαζί σου νὰ μετανοοῦν καὶ νὰ τὸν φέρουν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, ἦτο θεοῦ μαρτυρίαν καὶ τὸν ἔκλιψην, ἀλλὰ διὰ τοὺς δύο τούς φύσικούς καὶ μαχαίρας τούς πατεραρχητικῶν ἀλλού τόσα γρόνια διὰ τοῦ Λαοῦ δὲν εἴρεις διάθην, η μελλοντικὴν εὑρετικὴν ἀνάζητον Λαοῦ Ἑλληνικοῦ οὐτεραρχητικὴν αὐτός τὰ ἀνωτέρω μέσα πούδες τιμωρίαν των, τούλαχιστον εἶναι Θεοῦ φύτεις ποιητικὴν μόνον τους νὰ μετανοοῦν καὶ νὰ αὐτοκτονοῦν, εὐχοριστοὶ δὲ μαζί σου νὰ μης εἴρητο τὸ 1907 μὲ πέντε χιλιάδες χρονῶν παλαιόκια καὶ σερραῖον βίζωμένα σὰν ἐκεῖνα ποιητικούργησες ή καλαίσθητισιν τοῦ Δημάρχου στὴν Πλατείαν τῶν Δικαιοστηρίων, ἐπὶ τῶν ὅποιων νὰ κρέμανται παραδειγματικῶτατα τὰ φύματα τοῦ οὐρανού τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος παλαιών καὶ νέων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστράτων μηδὲ τοῦ Κυρίου Δημάρχου εἶχον μεμένουν, τότε δὲ καὶ μόνον τότε ἡ Ἑλλάς θὲν βγάλῃ τὰ μαζίκα διοίγη καὶ τότε καὶ μόνον τότε θὲν παύτηρ νὰ δύσπεται διὰ τὰ ὄνειδη, διὰ τὰς ἔξορίας καὶ τοὺς ἀπαγγειλησμοὺς καὶ τὴν περιφρόνησιν ἀτινχειανούσιας καὶ προδώταις αὐτοὶ οἵ της ἐπεσωρευστεν ἐπάνω εἰς τὸ δραμαν σῶμα της καὶ τὸ ὑπερήφανον μέτιοπόν της.

II. Γένοιστο.

Η ΠΑΛΗ ΕΝ ΚΙΝΑΤΝΩ

Ἐπειργία Ηλήνης, ἡ ἀλλοτε τόσον εὔπορος καὶ εὐημερούσα αὖτη χώρα, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι διακρίνονται διὰ τὴν φιλεργίαν καὶ ἐργατικήτητά των, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου περιττωθεν εἰς οἰκτοὺς ἀληθεῖς ὑπὸ πᾶσκαν ἐπούλην πατάσσουσιν. Η πενία μαστίζει ἀδικιάριτας τὰς τάξεις αὐτῆς, καὶ ἐγένετο ἀρροῦ ἐπικτροπισμός καὶ τελείας ἐρημώσεως τοῦ τόπου. Η Κυβέρνησις περὶ τῶν κομματικῶν της μόνου ἐνδιαφερομένη, ἐγκατέλευψεν αὐτὴν εἰς τὴν τέχνην, αντιτάπουσκ, εἰς τὴν κρυψιγῆ της ἀπελπισίας τῶν κατοίκων ζήτουντων βοήθειαν, σιωπήν καὶ ἀδικιάρισκην εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν δυστυχίαν δεικνύουσα πρωτοφανῆ ἀστοργίαν καὶ περιφρόνησιν.

Η Εθνικὴ Τράπεζα, ητοις τόσον ἐφράντισεν νὰ διαφορίσῃ καὶ ἀκελλαχάρη τὴν εὐεργετικότητά της, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη, καίτοι δικαιόρος πρόσω παλλιέρεις τῶν κτηνώτων ἐπείγει, καίτοι ὑπὸ πολλῶν τοῦ ἐξητήσεων ἀγροτικῶν δάνεισαν ἐκκαθάριστες καὶ ἡρηκήθη τὴν ἐπιλήρωσην τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἀνέλαβεν ἀπέναντι τῶν ἐργατικῶν πληθυσμῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἐν ἔχηρ δικαιολογίαν τινὰ τῆς παραχρέου ταύτης ἀργήτεως της. Οιοιδήποτε δρμοὶ λόγοι καὶ ἀνώθητοι ταύτην εἰς τοικεύτην στάσην πράττει τοῦτο ἐπὶ προφράνη ζημία καὶ βλάβη τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Η ἐπιπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων παρέχει εἰς αὐτὴν τὴν τέχνην τῆς ἐναστήσεως τῶν προνομίων. Τούναντίν δὲ ἡ ἀθέτησης τῶν ὑποσχομένων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῆς, θὲν τὴν κατατήση ἀνίκανον εἰς τὴν ἐπειδόην καὶ ἐφεργμογῆ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς διατάξεων τοῦ Νομοῦ καὶ ἐπὶ τοῦτου σπουδαίων θέλει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ζημιώθη. Άδικων λόγητος ἀλλως τε δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ σύστασις αὐτῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἀφοῦ τοιοῦτον εἶχε κατὰ νοῦν νὰ ἐκπληρώσῃ σκοπόν.

Ἡ συμβουλή, ἡ εἰδικεινής, τὴν ὅποιαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡδύνατο τις νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν εἶναι μὲ τὸ αὐτὸ βλέμμα νὰ προπτηρῇ καὶ ἐφαρμοζῇ τὰς δικτάξεις τοῦ καταστατικοῦ Νόμου αὐτῆς, τόσον τὰς ἀφορώσας τὰς προνομίας, ὃσον καὶ τὰς χρηστὰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ἵνα μὴ προσκρύψῃ ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα κατὰ δεινῶν σκοπέλων, τοσούτῳ μᾶλλον ἀφοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ διακρίσεις μερῶν δὲν ἔχουμεν, ἡ δὲ ἀτυχήσασα Πάλη διατελεῖ ἐν κινδύνῳ.

Η ΒΡΩΜΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΙΓΦΟΡΙΑΣ.

“Ολα τὰ Ἔθη ἔχουσι τὰς ἀτελείας των καὶ ἐν τῇ Διοικήσει καὶ ἐν τῷ Κοινωνικῷ δργανισμῷ διότι τὸ καθεστώς ὅπερ τὸν κόσμον διέπει εἴνε σαθρὸν καὶ δημιουργμα ἐποχῶν καθ’ ἀς ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἀμαθῆς καὶ λιαν ἐλαττωματικός, ἐν τούτοις παντοῦ παρατηρεῖται ποιά τις τατις πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶν ἔχόντων καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν διαφόρων ἀδικημάτων ἀτινα ἐλλείψει προνοίας τοῦ διέποντος συστήματος προξενοῦνται εἴτε εἰς τὰ ἄτομα εἴτε εἰς δύμάδας ἀτόμων εἴτε καὶ εἰς ὀλοκληρού Λασόν.

Τὸ μόνον ἔνος τὸ ὅποιον κατὰ τὰ εἰωθότα ἔχει τοῦ Κανόνος τούτου εἶναι τὸ Ἐλληνικὸν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως ἀρχεῖ ἡ ἀταξία καὶ ἡ ἔνοχος ἀδιαφορία, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς φλέβας τοῦ Κοινωνικοῦ δργανισμοῦ μας κυριαρχεῖ τὸ μικρότερον τῆς καταχρήσεως καὶ τῆς ἴδιοτελείας, καὶ ὅμως μολονότι ἐκατομμυριάκις καὶ δις ἐκατομμυριάκις καὶ ὁ τύπος καὶ ὥρισμένοι χαρακτῆρες ἔλεγχαν τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ὑπέδειξαν τὴν διόρθωσιν τῶν ἀτόπων, ἐν τούτοις οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς δργανώσεως ἔχουσι βουλωμένα τὰ ὅπα τῶν περισσότερον ἀρ’ ὅτον τὰ εἶχον οἱ σύντροφοι τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἣν στιγμὴν διείρχοντο τὴν χώραν τῶν Σαιρήνων.

Ἄλλα τέλος ἐφ’ ὅτον ἡ ἐγκληματικὴ αὐτὴ πορεία τῶν ἀρμοδίων ἀσκεῖται ἐπὶ ἐλευθέρων Πολιτῶν, δυναταὶ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔνεχει καὶ τόσην μεγάλην ἔνοχήν διότι ἐπιτίλους οἱ ἐλεύθεροι πολῖται δικαιοῦνται νὰ διαμαρτυρηθῶσιν, νὰ ποιήσωσι ψηρίσματα, νὰ νουθετήσωσι τέλος διὰ τῶν συλλαλητηρίων καὶ διὶ ἀλλων ἀκόμη μέσων τοὺς μὴ βουλομένους συννιέναι—Τούτο δημος δὲν δυνάμεται νὰ τὸ εἴπωμεν καὶ διὰ τοὺς φυλακισμένους· οὗτοι οἱ δυσυχεῖς ὀλοκληροὶ τῆς Κοινωνίας, οἱ ἀσωτοὶ αὐτοὶ γειτοί, κατὰ τὴν ἔννοιαν ἣν δίδουσιν οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ νοικοκυραῖται, ἐάν ἡμάρτησαν, ἀρκετὰ τιμωροῦνται διὰ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῆς καθείρξεως αὐτῶν μέσα εἰς τὰ ἀνήλια, τὰ ὑγρά, τὰ σκοτεινά καὶ ἀργυριασμένα κελιά των, πάσα ἀλλη τιμωρία καὶ πᾶς ἀλλος διευτελισμός ἔρχεται τῶν ἑρίων ἀτινα διέρροφεν

οἱ Νάους καὶ ἡ Δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τότε ἀποτελεῖ παράβασιν κατὰ τῶν Νόμων καὶ ἐν ποιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ὑπεύθυνοι οἱ ὅποιοι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἀντικαθίστων τοὺς φυλακισμένους ἀπέναντι τῶν ὅποιων εἰστον οἱ περισσότερον ἔνοχοι.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πότον ἐνέχεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη ἡ ἔρεσία τοῦ Σωρονγηστηρίου Κεφαλληνίας, ἐὰν αἰσχνης ὁ Ἱπουργός ἐπεισέπετε τὰς φυλακὰς μετὰ μίαν ὥραν, ἐὰν δὲν ἦτο τελείως ἀσυνείδητος, ἐπρεπε νὰ πάση ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὅλα τὰ μέλη τῆς ἔφορίας.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ καιροὺς παρατηρουμένης ἀταξίας καὶ μεροληψίας ὡς πρὸς τοὺς φυλακισμένους εἰς τὸν εὕνοια μοιράζεται ἀναλόγως τῆς κομματικῆς ἐκάστου ισχύος—ἐκτὸς τῆς σχεδὸν πάντοτε συστηματικῆς καταχρήσεως ἦτις γίνεται εἰς τὰς τροφὰς ἀς τὸ δημόσιον πληρώνει ἀρκετάς καὶ καθαρὰς καὶ αὐται εἰστον καὶ ἐλαττωμέναι καὶ κακῆς ποιότητος, ἀλλὰ τὸ σπουδαῖστερον ὅπερ ὅχι μόνον τὰς προσταμένας ἀρχὰς ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνίαν μας ἐπρεπε σπουδαίως νὰ ἀπατχολήσῃ, εἶναι ἡ καθαριότης. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν βρῶμαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἀκατανόητον ἀκαθαρτίαν ἦτις ὑπάρχει ὅχι μόνον εἰς τὰς ἀκτῖνας ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γραφεῖον, ἀκετεῖ νὰ τὸν πληροφορήσωμεν ὅτι φλέγματα καὶ πτύελα πεπηγμένα προαιώνια ἐπὶ τοὺς πατώματος καὶ τῶν τοίχων σετηπότα καὶ δῖοντα μπερπληροῦστιν τὸ δῶμα τῶν Γραφείων—Οι ἀπόπατοι μπερπληροῦμησαν καὶ ἐσχημάτισαν ἡδη διχετούς διακλαδιζωμένους δίκην ποταμίσκων εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν φυλακῶν—Οι φυλακισμένοι ἵνα δύνανται νὰ προσέργωνται εἰς τοὺς ἀποπάτους ἡναγκάσθησαν νὰ θέσωσιν ὄγκοις ὰινα σχηματισθῇ ὑψωμά τι ἐφ’ οὐ νὰ πατῶσιν—Ἐν γένει δὲ τόση κακή εἴνε ἡ κατάστασις, ὥστε οὐ μόνον ἀπειλεῖται ἡ ὑγεία τῶν φυλακισμένων ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἰατροῦ, διτις ἐπανειλλειμμένως ἔστειλεν ἔγγραφα εἰς τὴν ἔφορίαν, ἐπὶ ματαίω δυστυχῶς, ἀπειλεῖται ἡ ὑγεία ὀλοκλήρου τῆς πόλεως—Ἐπρεπε πρόπολοι νὰ ἔχῃ ἐνσκήψη Πανούκλα καὶ Χολέρα καὶ κίτρινοι πυρετοὶ καὶ ὅτι ἀλλο μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς.

Τὴν ἀνωτέρω κατάστασιν δημοσιεύσοντες ἐλπίζομεν νὰ συγκινήσωμεν τὴν ἔφορείαν ἦτις εἴτε ἔξ ἀδιαφορίας εἴτε ἔξ ἀγνοίας εἴτε ἔνεκεν τὴν βραδύτητος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων τύπων, δὲν ἔφρόντισε νὰ θέσῃ τέλος εἰς τὴν ἀποτροπαίαν αὐτὴν κατάστασιν δι’ ἣν εὑθύνεται καὶ ὑπηρετικῶς καὶ ἡθικῶς καὶ ἀνθρωπισιῶς.

Kov Σπῦρον Βαλλιαγάτον

Elis Johanesburg.

Εὐχαριστῶ.

Συντάκτης «Ἀναστάσεως.»

Λαϊκὸν «Ἀναστάσεων» Αὔγου Κυριακήν ὥραν
7 μ. μ. Λουκᾶ Νικοράσος οἰδάζει περὶ «τροφῆς».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ